Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 26. juni 1990

om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked

(90/425/EØF)

(EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 90/539/EØF af 15. oktober 1990	L 303	6	31.10.1990
►**M2**	Rådets direktiv 90/667/EØF af 27. november 1990	L 363	51	27.12.1990
►**M3**	Rådets direktiv 90/675/EØF af 10. december 1990	L 373	1	31.12.1990
►**M4**	Rådets direktiv 91/68/EØF af 28. januar 1991	L 46	19	19.2.1991
►**M5**	Rådets direktiv 91/174/EØF af 25. marts 1991	L 85	37	5.4.1991
►**M6**	Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991	L 268	56	24.9.1991
►**M7**	Rådets direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991	L 340	17	11.12.1991
►**M8**	Rådets direktiv 92/60/EØF af 30. juni 1992	L 268	75	14.9.1992
►**M9**	Rådets direktiv 92/65/EØF af 13. juli 1992	L 268	54	14.9.1992
►**M10**	Rådets direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992	L 62	49	15.3.1993
►**M11**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/33/EF af 21. oktober 2002	L 315	14	19.11.2002

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 26. juni 1990

om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked

(90/425/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet skal fastsætte foranstaltninger for gradvis at gennemføre det indre marked i løbet af en periode, der udløber den 31. december 1992;

hvis de fælles markedsordninger for dyr og animalske produkter skal fungere harmonisk, forudsætter det, at de veterinære og zootekniske hindringer for udviklingen af samhandelen inden for Fællesskabet med de pågældende dyr og produkter forsvinder; med henblik herpå udgør den frie bevægelighed for dyr og landbrugsprodukter et grundlæggende element i de fælles markedsordninger og bør muliggøre en rationel udvikling af landbrugsproduktionen samt en optimal anvendelse af produktionsfaktorerne;

på veterinærområdet benyttes grænserne for øjeblikket til at foretage kontrol, der går ud på at sikre beskyttelsen af menneskers og dyrs sundhed;

det endelige mål er at begrænse veterinærkontrollen til afsendelsesstedet; gennemførelsen af dette mål indebærer en harmonisering af de væsentlige krav med hensyn til beskyttelse af dyrs sundhed;

med henblik på gennemførelsen af det indre marked bør der, indtil dette mål faktisk er gennmemført, lægges vægt på den kontrol, der skal foretages ved afsendelsen, og organiseres kontrol, som kan finde sted på bestemmelsesstedet; med denne løsning fjernes muligheden for at foretage veterinærkontrol ved Fællesskabets indre grænser, og på baggrund heraf er det berettiget at bibeholde et sundhedscertifikat eller et identifikationsdokument som foreskrevet i EF-bestemmelserne;

denne løsning øger tilliden til den veterinærkontrol, der foretages af afsendelsesmedlemsstaten, navnlig gennem indførelse af en ordning med hurtig udveksling af oplysninger; det er vigtigt, at afsendelsesmedlemsstaten drager omsorg for, at veterinærkontrollen foretages på passende måde;

i bestemmelsesmedlemsstaten kan veterinærkontrollen foretages ved stikprøver på bestemmelsesstedet; i tilfælde af grov mistanke om uregelmæssigheder kan veterinærkontrollen dog foretages under transporten af dyrene eller produkterne, og inden for de ikke harmoniserede områder kan muligheden for karantæne opretholdes;

det er vigtigt at fastsætte, hvad der kan gøres, hvis en veterinærkontrol viser, at forsendelsen ikke er forskriftsmæssig;

der bør fastsættes en procedure for bilæggelse af tvister, der kan opstå vedrørende forsendelser fra en bedrift, et center eller et organ;

([1]) EFT nr. C 225 af 31. 8. 1988, s. 4.
([2]) EFT nr. C 326 af 19. 12. 1988, s. 28.
([3]) EFT nr. C 56 af 6. 3. 1989, s. 20.

▼B

det er vigtigt at fastsætte en beskyttelsesordning; på dette felt bør ansvaret især af hensyn til effektiviteten i første omgang påhvile afsendelsesmedlemsstaten; Kommissionen bør kunne gribe ind, bl.a. ved at undersøge forholdene på stedet og ved at træffe foranstaltninger, der er afpasset efter situationen;

for at bestemmelserne i dette direktiv kan virke hensigtsmæssigt, skal de omfatte samtlige dyr og produkter, der i samhandelen inden for Fællesskabet er underkastet veterinære krav;

på det nuværende harmoniseringstrin, og indtil der foreligger EF-regler, bør dyr og produkter, som ikke er omfattet af harmoniserede regler, stadig opfylde bestemmelseslandets krav, for så vidt som disse er i overensstemmelse med Traktatens artikel 36;

ovennævnte regler bør gælde for den zootekniske kontrol;

bestemmelserne i de eksisterende direktiver bør tilpasses de nye regler i nærværende direktiv;

disse regler bør tages op til ny behandling inden 1993;

det bør overlades til Kommissionen at fastsætte gennemførelsesbestemmelser til dette direktiv; i dette øjemed bør der fastsættes procedurer, hvorved der indføres et snævert og effektivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne i Den Stående Veterinærkomité —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne sørger for, at veterinærkontrollen med levende dyr eller produkter, der er omfattet af de i bilag A anførte direktiver, eller med de dyr og produkter, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1, og som skal indgå i samhandelen, ikke længere foretages ved grænserne, men efter bestemmelserne i dette direktiv, jf. dog artikel 7.

Medlemsstaterne skal endvidere sørge for, at reglerne i dette direktiv kommer til at gælde for kontrollen af de zootekniske dokumenter.

▼M7

Dette direktiv berører ikke den kontrol, der foretages under de inspektioner, som på ikke-diskriminerende vis gennemføres af de myndigheder, der har ansvaret for den generelle anvendelse af lovene i en medlemsstat.

▼M8

Dette direktiv finder ikke anvendelse på veterinærkontrollen med ikke-erhvervsmæssige flytninger af selskabsdyr, der ledsages af fysiske personer, som har ansvaret for dyrene under flytningen.

▼B

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

1) veterinærkontrol: fysiske kontol af og/eller administrative formaliteter vedrørende de i artikel 1 nævnte dyr eller produkter med henblik på direkte eller indirekte at beskytte menneskers eller dyrs sundhed

2) zooteknisk kontrol: fysisk kontrol af og/eller administrative formaliteter vedrørende dyr, der er omfattet af de i bilag A, punkt II, nævnte direktiver og som direkte eller indirekte tager sigte på at forbedre dyreracerne

3) samhandel: handel mellem medlemsstater i henhold til Traktatens artikel 9, stk. 2

4) bedrift: landbrugsejendom eller handelsstald i henhold til gældende nationale bestemmelser, der er beliggende på en medlemsstats område, og på hvilken de i bilag A og B omhandlede dyr, bortset fra enhovede dyr, holdes eller opdrættes på sædvanlig måde, samt bedrifter som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 90/426/EØF

▼B

om dyresundhedsmæssige betingelser for enhovede dyrs bevægelser og indførsel af enhovede dyr fra tredjelande ([1])

5) center eller organ: enhver virksomhed, som producerer, oplagrer, behandler eller håndterer de i artikel 1 nævnte produkter

6) kompetent myndighed: en medlemsstats centrale myndighed, der er kompetent til at udføre veterinærkontrol eller zooteknisk kontrol, eller enhver myndighed, til hvem den har delegeret denne kompetence

7) embedsdyrlæge: dyrlæge udpeget af den kompetente myndighed.

KAPITEL I

Kontrol på oprindelsesstedet

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sørger for, at de i artikel 1 nævnte dyr og produkter kun kan indgå i samhandelen, hvis de opfylder følgende betingelser:

a) de i bilag A nævnte dyr og produkter skal opfylde kravene i de i dette bilag nævnte relevante direktiver, og de i bilag B omhandlede dyr og produkter skal opfylde de dyresundhedsmæssige normer i bestemmelsesmedlemsstaten

b) de skal stamme fra en bedrift eller et center eller et organ, der er underlagt den i stk. 3 nævnte regelmæssige officielle veterinærkontrol

c) de skal dels være identificeret i overensstemmelse med kravene i EF-bestemmelserne, dels være registreret på en sådan måde, at de kan føres tilbage til oprindelsesbedriften, -centret eller -organet eller den bedrift, det center eller ogan, som dyrene passerer igennem; Kommissionen skal inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af dette direktiv have meddelelse om de nationale identifikations- og registreringsordninger.

   Medlemsstaterne skal inden den 1. januar 1993 træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de identifikations- og registreringsordninger, der gælder for samhandelen inden for Fællesskabet, udvides til også at omfatte dyrenes bevægelser inden for deres område

d) de skal under transport være ledsaget af de sundhedscertificater og/eller ethvert andet dokument, der kræves i de i bilag A nævnte direktiver og når der er tale om andre dyr og produkter, i bestemmelsesmedlemsstatens forskrifter.

   Disse certifikater eller dokumenter, som udstedes af den embedsdyrlæge, der har ansvaret for oprindelsesbedriften, -centret, eller -organet, eller, når der er tale om de dokumenter, der kræves i den i bilag A, punkt II, omhandlede zootekniske lovgivning, af den kompetente myndighed, skal ledsage dyrene eller produkterne til modtager(en)(ne)

e) dyr eller produkter af dyr, som er modtagelige for smitte, må ikke

   i) stamme fra bedrifter, centre, organer, distrikter eller områder, der er omfattet af restriktioner i henhold til EF-bestemmelserne, når disse gælder for de pågældende dyr eller produkter heraf, som følge af mistanke om udbrud eller forekomst af en af de i bilag C anførte sygdomme eller som følge af anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger

   ii) stamme fra en bedrift, et center, organ, distrikt eller område, hvor der gælder officielle restriktioner som følge af mistanke om, udbrud eller forekomst af andre end de i bilag C anførte sygdomme, eller hvor der anvendes beskyttelsesforanstaltninger

   iii) når de er bestemt til bedrifter, centre eller organer, der er beliggende i medlemsstater, der har opnået garantier i henhold til

([1]) Se side 42 i denne udgave af EFT.

▼B

artikel 9 i direktiv 64/432/EØF eller andre tilsvarende EF-regler, som er vedtaget eller senere vedtages, eller i en stat, som efter gældende EF-bestemmelser er blevet anerkendt som værende helt eller delvis smittefri, stamme fra en bedrift, der ikke opfylder de garantier, som disse stater kan kræve for andre sygdomme end dem, der er nævnt i bilag C.

iv) når de er bestemt til en medlemsstat eller en del af en medlemsstats område, der er omfattet af supplerende garantier i henhold til artikel 9 i direktiv 64/432/EØF eller andre tilsvarende EF-regler, som er vedtaget eller senere vedtages, stamme fra en bedrift, et center eller organ og eventuelt en del af et område, som ikke opfylder de fastsatte supplerende garantier.

Den kompetente myndighed i oprindelseslandet skal inden udstedelsen af certifikatet eller ledsagedokumentet sikre sig, at bedrifterne, centrene eller organerne opfylder kravene i denne litra

f) når en transport omfatter flere forskellige bestemmelsessteder, skal dyrene og produkterne samles i et antal varepartier, der svarer til antallet af bestemmelsessteder. Hvert vareparti skal ledsages af de i litra d) nævnte certifikater og/eller dokumenter

g) når de dyr eller produkter, der er omfattet af de i bilag A nævnte direktiver, og som opfylder EF-reglerne, skal udføres til et tredjeland via en anden medlemsstats område, skal transporten — medmindre den kompetente myndighed godkender, at der foreligger tvingende omstændigheder, hvis dyrenes velfærd skal sikres — være under toldkontrol helt frem til det sted, hvor Fællesskabets område forlades i overensstemmelse med nærmere bestemmelser herom, som Kommissionen skal fastsætte efter fremgangsmåden i artikel 18 eller eventuelt artikel 19.

Når der er tale om dyr eller produkter, som ikke opfylder EF-reglerne, eller de i bilag B nævnte dyr eller produkter, kan transit kun finde sted, hvis den kompetente myndighed i transitmedlemsstaten giver udtrykkelig tilladelse hertil.

2. Medlemsstaterne skal endvidere sørge for,

— at de i artikel 1 omhandlede dyr og produkter, som måtte skulle slås ned i forbindelse med et nationalt program for udryddelse af sygdomme, der ikke er nævnt i bilag C, ikke videreforsendes til en anden medlemsstats område

— at de i bilag A omhandlede dyr og produkter eller de i bilag B omhandlede dyr og produkter ikke videreforsendes til en anden medlemsstats område, hvis de ikke kan afsættes på deres eget område af de sundhedsmæssige eller dyresundhedsmæssige årsager, som er nævnt i Traktatens artikel 36.

3. Uden at det i øvrigt berører de kontrolopgaver, som ifølge EF-bestemmelserne påhviler embedsdyrlægerne, foretager den kompetente myndighed kontrol af bedrifter, autoriserede markeder eller opsamlingscentre samt centre og organer med henblik på at sikre, at de dyr eller produkter, der skal indgå i samhandelen, er i overensstemmelse med EF-kravene, og navnlig at de opfylder de i stk. 1, litra c) og d), fastsatte betingelser med hensyn til identifikation.

Når der er begrundet mistanke om, at EF-betingelserne ikke overholdes, foretager den kompetente myndighed de fornødne undersøgelser, og bekræftes mistanken, træffer den passende foranstaltninger, som i givet fald kan indebære isolering af den pågældende bedrift eller det pågældende center eller organ.

4. Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 18 eller eventuelt artikel 19 fastlægge gennemførelsesbestemmelser til denne artikel navnlig for at tage hensyn til den pågældende art.

▼B

Artikel 4

1. Afsendelsesmedlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre,

a) at personer, der holder dyr og ligger inde med produkter, der er nævnt i artikel 1, opfylder de i dette direktiv omhandlede nationale krav eller EF-krav vedrørende dyrs sundhed og zooteknik under hele produktionen og afsætningen

b) at de i bilag A nævnte dyr og produkter veterinærmæssigt kontrolleres lige så omhyggeligt, som hvis de var bestemt til det nationale marked, medmindre EF-bestemmelserne indeholder særlige undtagelser herfor

c) at dyrene transporteres på en sådan måde, at reglerne om hygiejne overholdes.

2. Når oprindelsesmedlemsstatens kompetente myndighed har udstet det certifikat eller dokument, som ledsager dyrene eller produkterne, meddeler den den dag, hvor de udstedes gennem det i artikel 20 omhandlede edb-system, den centrale kompetente myndighed i bestemmelsesmedlemsstaten og den kompetente myndighed på bestemmelsesstedet de oplysninger, som Kommissionen skal fastlægge efter fremgangsmåden i artikel 18.

3. Afsendelsesmedlemsstaterne træffer passende foranstaltninger mod enhver overtrædelse af veterinær- og zootekniklovgivningen, der begås af fysiske eller juridiske personer, når det konstateres, at EF-bestemmelserne overtrædes, eller især når det fastslås, at de udstedte certifikater, dokumenter eller identifikationsmærker ikke er et korrekt udtryk for dyrenes eller deres oprindelsesbedrifts status eller for produkternes virkelige karakteristika.

KAPITEL II

Kontrol på bestemmelsesstedet

Artikel 5

1. Bestemmelsesmedlemsstaten iværksætter følgende kontrolforanstaltninger:

a) Den kompetente myndighed kan på dyrenes eller produkternes bestemmelsessted ved ikke-diskriminerende veterinær stikprøvekontrol undersøge, om kravene i artikel 3 er opfyldt; den kan i den forbindelse udtage prøver.

   Der kan ligeledes foretages kontrol under dyrenes og produkternes transport på den pågældende medlemsstats område, når transit- eller bestemmelsesmedlemsstatens kompetente myndighed ligger inde med oplysninger, som tyder på, at der er sket en overtrædelse.

b) Såfremt de i artikel 1 omhandlede dyr, der stammer fra en anden medlemsstat, er bestemt til:

   i) et autoriseret marked eller opsamlingscenter som defineret i EF-bestemmelserne, er den, der driver dette marked eller opsamlingssted, ansvarlig for modtagelsen af dyr, der ikke opfylder kravene i artikel 3, stk. 1

      den kompetente myndighed skal ved ikke-diskriminerende kontrol af certifikaterne eller ledsagedokumenterne påse, at dyrene opfylder disse krav

   ii) et slagteri, der er under tilsyn af en embedsdyrlæge, skal denne bl.a. ved hjælp af certifikatet eller ledsagedokumentet sørge for, at kun dyr, der opfylder kravene i artikel 3, stk. 1, slagtes den, der driver slagteriet, er ansvarlig for slagtningen af dyr, der ikke opfylder kravene i artikel 3, stk. 1, litra c) og d)

   iii) en registreret handlende, som foretager en opdeling af varepartierne, eller enhver virksomhed, der ikke til stadighed er underkastet kontrol, skal den kompetente myndighed anse disse handlende eller virksomheder for at være modtagere af dyrene, og de i andet afsnit nævnte betingelser finder anvendelse

▼B

iv) bedrifter, et center eller ogan, bl.a. i tilfælde af aflæsning af en del af varepartiet under transporten, skal hvert dyr eller hver gruppe af dyr i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, være ledsaget af det originale sundhedscertifikat eller ledsagedokument indtil ankomsten hos den modtager, der er nævnt i dokumentet.

De i første afsnit, nr. iii) og iv) nævnte modtagere skal, inden der foretages nogen yderligere opdeling eller afsætning, sikre sig, at de i artikel 3, stk. 1, litra c) og d), nævnte identifikationsmærker, certifikater eller dokumenter forefindes, og underrette den kompetente myndighed om enhver forsømmelse eller uoverensstemmelse, og skal i så fald isolere de pågældende dyr, indtil den kompetente myndighed har truffet afgørelse om, hvad der skal ske med dem.

Den garanti, som de i første afsnit, nr. iii) og iv), omhandlede modtagere skal fastlægges i en aftale, der indgås med den kompetente myndighed i forbindelse med den i artikel 12 omhandlede forudgående registrering. Den kompetente myndighed kontrollerer ved hjælp af stikprøver, om disse garantier overholdes.

Denne litra finder tilsvarende anvendelse på modtagerne af de i artikel 1 omhandlede produkter.

2. De modtagere, der er anført på det certifikat eller dokument, som er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra d)

a) skal på anmodning af den kompetente myndighed i bestemmelsesmedlemsstaten og i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af den i stk. 1 omhandlede kontrol, på forhånd give meddelelse om indførelsen af dyr eller produkter fra en anden medlemsstat, herunder navnlig forsendelsens karakter og den forventede ankomstdato.

Fristen for underretning må normalt ikke overstige én dag; dog kan medlemsstaterne under usædvanlige forhold kræve en underretningsfrist på to dage.

Denne underretning kræves ikke for registrerede heste, som er forsynet med et identifikationsdokument som fastsat i direktiv 90/427/EØF

b) skal i en periode, der fastsættes af den kompetente myndighed, men i mindst seks måneder, opbevare de i artikel 3 nævnte sundhedscertifikater eller dokumenter med henblik på forevisning for den kompetente myndighed på dennes anmodning.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 18 eller eventuelt artikel 19.

Artikel 6

1. Skal levende dyr efter EF-bestemmelserne eller nationale forskrifter på områder, der endnu ikke er harmoniseret, og under overholdelse af Traktatens almindelige regler, anbringes i karantæne, sker dette normalt på bestemmelsesbedriften.

2. Når karantænen er berettiget ud fra et veterinærmæssigt synspunkt, kan den finde sted på en karantænestation. Denne station skal betragtes som forsendelsens bestemmelsessted. Den pågældende medlemsstat meddeler Kommissionen begrundelserne for denne foranstaltning.

3. Forpligtelserne vedrørende karantæne og stedet herfor angives nærmere i de veterinærmæssige betingelser, der er omhandlet i artikel 21, stk. 2.

▼M6

Artikel 7

1. Medlemsstaterne påser ved den kontrol, der foretages på steder, hvor de i artikel 1 omhandlede dyr og produkter fra tredjelande kan føres ind i det i bilag I til direktiv 90/675/EØF definerede område,

▼**M6**

såsom havne, lufthavne og grænseovergangssteder fælles med tredjelande, at følgende foranstaltninger træffes:

a) de certifikater eller dokumenter, der ledsager dyrene eller produkterne, skal kontrolleres

b) dyr og produkter fra Fællesskabet underkastes de i artikel 5 omhandlede kontrolbestemmelser

c) produkter fra tredjelande underkastes reglerne i direktiv 90/675/EØF

d) dyr fra tredjelande underkastes bestemmelserne i direktiv 91/496/EØF.

2. Uanset stk. 1 skal alle dyr eller produkter, som transporteres med transportmidler, der regelmæssigt og direkte forbinder to geografiske punkter i Fællesskabet, dog fra den ►**M8** 1. juli 1992 ◄ underkastes de i artikel 5 omhandlede kontrolbestemmelser.

▼**B**

Artikel 8

1. Hvis en medlemsstats kompetente myndigheder ved en kontrol på forsendelsens bestemmelsessted eller under transporten konstaterer,

a) at der forekommer stoffer, som har forårsaget en af de sygdomme, der er nævnt i direktiv 82/894/EØF ([1]), senest ændret ved Kommissionens afgørelse 90/134/EØF ([2]), eller en zoonose eller sygdom, eller at et hvilket som helst andet forhold, der kan udgøre en alvorlig fare for dyr eller mennesker, gør sig gældende, eller at produkterne kommer fra et område, der er smittet med en epizootisk sygdom, påbyder de, at dyret eller dyrene anbringes i karantæne på nærmeste karantænestation, slås ned og/eller destrueres.

   Udgifterne i forbindelse med de i første afsnit fastsatte foranstaltninger påhviler afsenderen, dennes repræsentant eller den person, der har ansvaret for produkterne eller dyrene.

   De kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten giver straks på den mest hensigtsmæssige måde og skriftligt de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse om de konstaterede forhold samt om de afgørelser, de har truffet, og begrundelsen herfor.

   Der kan iværksættes beskyttelsesforanstaltninger som fastsat i artikel 10.

   Endvidere kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat og efter fremgangsmåden i artikel 17 for at imødegå situationer, der ikke er forudset i EF-bestemmelserne, træffe enhver foranstaltning, der er nødvendig for at nå frem til en samordnet politik i medlemsstaterne;

b) at dyrene eller produkterne ikke opfylder betingelserne i EF-direktiverne, jf. dog litra a), eller, dersom medlemsstaten opnår garantier i henhold til artikel 9 i direktiv 64/432/EØF eller andre tilsvarende EF-regler, som er vedtaget eller senere vedtages, i de nationale dyresundhedsmæssige bestemmelser, kan de, medmindre der fra et sundhedsmæssigt eller dyresundhedsmæssigt synspunkt er noget til hinder herfor, give afsenderen eller dennes repræsentant valget mellem

   — hvis der forekommer restkoncentrationer, opretholdelse af kontrol med dyrene eller produkterne, indtil det bekræftes, at EF-reglerne er overholdt, og, såfremt disse regler ikke er overholdt, anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i EF-lovgivningen

   — nedslagning af dyrene eller destruktion af produkterne

   — tilbagesendelse med tilladelse fra den kompetente myndighed i afsendelsesmedlemsstaten, og forhåndsunderretning af transitmedlemsstaten eller transitmedlemsstaterne.

([1]) EFT nr. L 378 af 31. 12. 1982, s. 58.
([2]) EFT nr. L 76 af 22. 3. 1990, s. 23.

▼B

Dog kan der, hvis der konstateres forsømmelser vedrørende certifikatet eller dokumenterne, gives ejeren eller dennes repræsentant en frist til at få bragt dokumenterne i orden, før sidstnævnte mulighed benyttes.

2. Kommissionen opstiller efter fremgangsmåden i artikel 18 en liste over de i stk. 1 omhandlede sygdomme samt gennemførelsesbestemmelserne til nærværende artikel.

Artikel 9

1. I de i artikel 8 omhandlede tilfælde sætter den kompetente myndighed i en bestemmelsesmedlemsstat sig straks i forbindelse med de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten. Sidstnævnte myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger og meddeler den kompetente myndighed i bestemmelsesmedlemsstaten, hvilken kontrol der er udført, hvilke afgørelser der er truffet, samt begrundelsen for disse.

Hvis bestemmelsesmedlemsstatens kompetente myndighed nærer frygt for, at disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, søger den sammen med den kompetente myndighed i afsendelsesmedlemsstaten at rette op på situationen, idet der eventuelt aflægges et besøg på stedet.

Hvis der efter den i artikel 8 omhandlede kontrol konstateres gentagne forsømmelser, underretter den kompetente myndighed i bestemmelsesmedlemsstaten Kommissionen og de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder herom.

Kommissionen kan på anmodning af den kompetente myndighed i bestemmelsesmedlemsstaten eller på eget initiativ under hensyn til arten af de konstaterede overtrædelser

— i samarbejde med de kompetente nationale myndigheder sende et inspektionshold til stedet

— pålægge en embedsdyrlæge, som er godkendt af de involverede parter, og hvis navn skal stå på en liste, der udarbejdes af Kommissionen efter indstilling fra medlemsstaterne, at kontrollere forholdene på stedet

— pålægge den kompetente myndighed at skærpe kontrollen med bedriften, centret, organet, det autoriserede marked eller opsamlingssted eller oprindelsesområdet.

Den meddeler medlemsstaterne sine konklusioner.

Indtil Kommissionens konklusioner foreligger, skal afsendelsesmedlemsstaten på anmodning af bestemmelsesmedlemsstaten skærpe kontrollen med dyrene eller produkterne fra den pågældende bedrift, det pågældende center, organ, autoriserede marked eller opsamlingssted eller område, og når tungtvejende dyresundhedsmæssige hensyn taler herfor, indstille udstedelsen af certifikater eller transportdokumenter.

Bestemmelsesmedlemsstaten kan for sit vedkommende skærpe kontrollen med dyr med samme oprindelse.

På anmodning af en af de to berørte medlemsstater skal Kommissionen, hvis den sagkyndiges udtalelse bekræfter forsømmelserne, efter fremgangsmåden i artikel 17 træffe passende foranstaltninger, som kan være så vidtrækkende som at give medlemsstaterne tilladelse til midlertidigt at nægte indførsel på deres område af dyr eller produkter fra den pågældende bedrift eller det pågældende center, organ, autoriserede marked eller opsamlingssted eller område. Foranstaltningerne skal hurtigst muligt stadfæstes eller ændres efter fremgangsmåden i artikel 17.

2. Undtagen i de i stk. 4 omhandlede tilfælde berøres de klagemuligheder, der i henhold til gældende lovgivning i medlemsstaterne findes over for de afgørelser, der træffes af de kompetente myndigheder, ikke af dette direktiv.

De afgørelser, der træffes af bestemmelsesmedlemsstatens kompetente myndighed, skal med angivelse af begrundelsen derfor meddeles afsen-

▼B

deren eller dennes repræsentant samt den kompetente myndighed i afsendelsesmedlemsstaten.

På anmodning af afsenderen eller dennes repræsentant skal de begrundede afgørelser meddeles den pågældende skriftligt med angivelse af de klagemuligheder, der efter gældende lov i bestemmelsesmedlemsstaten står til hans rådighed, samt af form og frister for indgivelse af klage.

Dog kan de to parter i tilfælde af tvist, hvis de er enige herom, inden for en frist på højst 1 måned, forelægge tvisten for en sagkyndig, som skal være opført på en liste over Fællesskabets sagkyndige, der udarbejdes af Kommissionen, idet udgifterne i forbindelse med denne sagkyndige bistand påhviler Fællesskabet.

Den sagkyndige skal afgive udtalelse inden for en frist på højst 72 timer eller efter, at resultatet af eventuelle analyser foreligger. Parterne underkaster sig den sagkyndiges udtalelse under overholdelse af EF-veterinærbestemmelserne.

3. Udgifterne til tilbagesendelse af forsendelsen, til anbringelse i fold eller isolering af dyrene, eller om nødvendigt til nedslagning eller destruktion af dem påhviler afsenderen, dennes repræsentant eller den, som har ansvaret for dyrene eller produkterne.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 18 eller i givet fald efter fremgangsmåden i artikel 19.

KAPITEL III

Fælles bestemmelser

Artikel 10

1. En medlemsstat underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen, når det konstateres, at der på dens område forekommer en af de i direktiv 82/894/EØF omhandlede sygdomme, samt når der konstateres zoonoser, sygdomme eller andre forhold, der kan udgøre en alvorlig fare for dyrs eller menneskers sundhed.

Afsendelsesmedlemsstaten iværksætter straks de bekæmpelsesforanstaltninger eller forebyggende foranstaltninger, der er fastsat i EF-bestemmelserne, navnlig afgrænsning af de heri foreskrevne iagttagelsesdistrikter, eller træffer enhver anden foranstaltning, som den finder hensigtsmæssig.

En bestemmelses- eller transitmedlemsstat, der ved den i artikel 5 omhandlede kontrol har konstateret en af de sygdomme eller andre forhold, som er nævnt i første afsnit, kan om nødvendigt træffe forebyggende foranstaltninger, der er fastsat i EF-bestemmelserne, herunder anbringe dyrene i karantæne.

Indtil der er truffet foranstaltninger i overensstemmelse med stk. 4, kan bestemmelsesmedlemsstaten, når tungtvejende hensyn til menneskers og dyrs sundhed taler herfor, træffe beskyttelsesforanstaltninger over for de berørte bedrifter, centre eller organer eller i tilfælde af en epizooti oprette det iagttagelsesdistrikt, som er foreskrevet i EF-bestemmelserne.

De foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer, meddeles straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

2. En eller flere repræsentanter for Kommissionen kan på anmodning af den i stk. 1, første afsnit, nævnte medlemsstat eller på Kommissionens initiativ straks tage til stedet for i samarbejde med de kompetente myndigheder at undersøge, hvilke foranstaltninger der er truffet, og afgive en udtalelse om foranstaltningerne.

3. Hvis Kommissionen ikke er blevet informeret om disse foranstaltninger, eller hvis den finder de trufne foranstaltninger utilstrækkelige, kan den i samarbejde med den berørte medlemsstat træffe beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til dyrene eller produkterne fra det epizooti-ramte område eller fra en bestemt bedrift, et bestemt center

▼B

eller organ, indtil Den Stående Veterinærkomité træder sammen. Disse foranstaltninger skal så hurtigt som muligt forelægges Den Stående Veterinærkomité for at blive stadfæstet, ændret eller ophævet efter fremgangsmåden i artikel 17.

4. Under alle omstændigheder lader Kommissionen snarest muligt Den Stående Veterinærkomité undersøge situationen. Den træffer efter fremgangsmåden i artikel 17 de nødvendige foranstaltninger for de i artikel 1 omhandlede dyr og produkter og, hvis situationen kræver det, for produkter afledt af disse. Den følger udviklingen i situationen og ændrer eller ophæver de trufne afgørelser efter samme fremgangsmåde på baggrund af denne udvikling.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel samt listen over zoonoser og andre forhold, der kan udgøre en alvorlig fare for menneskers sundhed, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 18.

Artikel 11

Den enkelte medlemsstat og Kommissionen udpeger hver for sig den eller de tjenester med kompetence på veterinærkontrolområdet, der skal foretage veterinærkontrollen og varetage samarbejdet med kontroltjenesterne i de øvrige medlemsstater.

Artikel 12

Medlemsstaterne sørger for, at alle erhvervsdrivende, der inden for Fællesskabet handler med dyr og/eller produkter, som er omhandlet i artikel 1,

a) på anmodning af den kompetente myndighed forinden registreres i et offentligt register

b) fører et register over leveringer og, for de modtagere, som er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), nr. iii), det senere bestemmelsessted for dyrene eller produkterne.

Registret skal opbevares i et tidsrum, der fastsættes af den kompetente nationale myndighed, så det på forlangende kan forevises for denne.

Artikel 13

Medlemsstaterne sørger ligeledes for, at befuldmægtigede fra deres veterinærtjenester, i givet fald i samarbejde med andre tjenesters befuldmægtigede på dette område, bl.a. kan

— føre tilsyn med bedrifter, anlæg, transportmidler og metoder til mærkning og identifikation af dyrene

— for så vidt angår de i bilag A nævnte produkter kontrollere, at personalet overholder de i samme bilag fastsatte krav

— udtage prøver af

i) dyr, som er bestemt til salg, er markedsført eller er under transport

ii) produkter, som er bestemt til oplagring eller til salg, er markedsført eller er under transport

— gennemgå den dokumentation eller de edb-oplysninger, der anvendes ved den kontrol, som følger af de i henhold til dette direktiv trufne foranstaltninger.

▼B

Medlemsstaterne kræver, at de kontrollerede bedrifter, centre eller organer samarbejder med de pågældende befuldmægtigede i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af disse opgave.

Artikel 14

1. I direktiv 64/432/EØF ([1]), senest ændret ved direktiv 89/662/EØF ([2]), foretages følgende ændringer:

a) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Slagtedyr, som straks efter ankomsten til bestemmelseslandet, er blevet ført til et slagteri enten direkte eller via et autoriseret marked eller opsamlingscenter, skal slagtes her så hurtigt som muligt i overensstemmelse med de dyresundhedsmæssige krav.

Slagtedyr, som straks efter ankomsten til bestemmelseslandet er blevet ført til et i umiddelbar nærhed af et slagteri beliggende marked, hvis bestemmelser kun giver tilladelse til, at alle dyrene, især ved afslutningen af markedet, bringes til et slagteri, der er godkendt af den kompetente centrale myndighed, skal slagtes på dette slagteri senest fem dage efter deres ankomst til markedet.

Den kompetente myndighed i modtagerlandet kan af dyresundhedsmæssige grunde udpege det slagteri, til hvilket dyrene skal transporteres.«

b) Artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 2, andet afsnit, udgår.

c) Artikel 9 og 10 affattes således:

»Artikel 9

1. En medlemsstat, der råder over et nationalt program til bekæmpelse af en af de smitsomme sygdomme, der ikke er anført i bilag E, for hele eller en del af dens område, kan forelægge Kommissionen dette program bl.a. med oplysning om følgende:

— situationen med hensyn til den pågældende sygdom på dens område

— begrundelsen for programmet under hensyn til sygdommens alvor og programmets cost/benefit-fordele

— det geografiske område, hvor programmet skal anvendes

— de forskellige former for status, der gælder for virksomhederne, og de normer, der skal opfyldes i hver kategori, samt undersøgelsesprocedurerne

— kontrollen med programmet

— konsekvenserne af, at en virksomhed mister sin status, uanset årsagen

— de foranstaltninger, der skal træffes, såfremt der som følge af kontrol, der gennemføres i henhold til bestemmelserne i programmet, konstateres positive resultater.

2. Kommissionen gennemgår de programmer, som medlemsstaterne har forelagt. Programmerne kan under overholdelse af kriterierne i stk. 1 godkendes efter fremgangsmåden i artikel 12. Efter samme fremgangsmåde præciseres de generelle eller begrænsede supplerende garantier, som kan kræves i samhandelen inden for Fællesskabet, samtidig eller senest tre måneder efter, at programmerne er godkendt. Disse garantier må ikke være mere omfattende end dem, som medlemsstaten anvender på sit eget område.

3. Det af medlemsstaten forelagte program kan ændres eller suppleres efter fremgangsmåden i artikel 12. Efter samme fremgangsmåde kan der godkendes ændringer af eller tillæg til et tidligere godkendt program eller garantier fastsat i henhold til stk. 2.

([1]) EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 1977/64.
([2]) EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.

▼B

Artikel 10

1. En medlemsstat, der mener at være helt eller delvis fri for en af de sygdomme, som kan ramme kvæg og svin, forelægger Kommissionen behørigt bevismateriale herfor. Den gør navnlig rede for følgende:

— sygdommens art og udviklingen i dens forekomst på medlemsstatens område

— resultaterne af kontroltest baseret på en serologisk, mikrobiologisk, patologisk eller epidemiologisk undersøgelse og på det forhold, at der er pligt til at anmelde denne sygdom til de kompetente myndigheder

— kontrollens varighed

— i givet fald den periode, i hvilken der har været forbud mod at vaccinere mod sygdommen, og det geografiske område omfattet af forbuddet

— reglerne for kontrol med, at sygdommen ikke forekommer.

2. Kommissionen gennemgår det bevismateriale, som medlemsstaterne har fremsendt. De generelle eller begrænsede supplerende garantier, der kan kræves i samhandelen inden for Fællesskabet, kan præciseres efter fremgangsmåden i artikel 12. Disse garantier må ikke være mere omfattende end dem, som medlemsstaten anvender på sit eget område. Hvis bevismaterialet forelægges før den 1. juli 1991, skal der træffes afgørelser om de supplerende garantier inden den 1. januar 1992.

3. Den pågældende medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om enhver ændring af det i stk. 1 nævnte bevismateriale vedrørende sygdommen. På baggrund af de meddelte oplysninger kan de garantier, der er fastsat i henhold til stk. 2, ændres eller ophæves efter fremgangsmåden i artikel 12.«

2. Artikel 5, stk. 2, andet til fjerde afsnit, og artikel 7 og 15 i direktiv 88/407/EØF ([1]) udgår.

3. Artikel 5, stk. 2, andet til fjerde afsnit, og artikel 14 i direktiv 89/556/EØF ([2]) udgår.

4. I fjerde linje i artikel 13, stk. 1, i direktiv 72/462/EØF ([3]), senest ændret ved direktiv 89/227/EØF ([4]), ændres tallet »tre« til »fem«.

Artikel 15

1. I direktiv 64/432/EØF og 89/556/EØF indsættes som artikel 14:

»Artikel 14

Bestemmelserne i Rådets direktiv 90/425/EØF af den 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked (*) finder især anvendelse med hensyn til kontrol på oprindelsesstedet, tilrettelæggelse og opfølgning af den kontrol, som bestemmelseslandet skal foretage, samt med hensyn til de beskyttelsesforanstaltninger, der skal iværksættes.

(*) EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29.«

2. I direktiv 88/407/EØF indsættes som artikel 15;

»Artikel 15

Bestemmelserne i Rådets direktiv 90/425/EØF af den 26. juni om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked (*) finder især anvendelse med hensyn til kontrol på oprindelsesstedet, tilrettelæggelse og opfølg-

([1]) EFT nr. L 121 af 29. 7. 1988, s. 10.
([2]) EFT nr. L 302 af 19. 10. 1989, s. 1.
([3]) EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.
([4]) EFT nr. L 93 af 6. 4. 1989, s. 25.

▼B

ning af den kontrol, som bestemmelsesmedlemsstaten skal foretage, samt med hensyn til de beskyttelsesforanstaltninger, der skal iværksættes.

(*) EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29.«

3. I direktiv 90/426/EØF affattes artikel 9 således:

»Artikel 9

Bestemmelserne i Rådets direktiv 90/425/EØF af den 26. juni om veterinærkontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked (*) finder især anvendelse med hensyn til kontrol på oprindelsesstedet, tilrettelæggelse og opfølgning af den kontrol, som bestemmelsesmedlemsstaten skal foretage, samt med hensyn til de beskyttelsesforanstaltninger, der skal iværksættes.

(*) EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29.«

Artikel 16

Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 18 ændre listen over sygdomme i bilag C.

Artikel 17

Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, træffer Den Stående Veterinærkomité, der er nedsat ved afgørelse 68/361/EØF ([1]), afgørelse i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i artikel 17 i direktiv 89/662/EØF.

Artikel 18

Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, træffer Den Stående Veterinærkomité afgørelse i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i artikel 18 i direktiv 89/662/EØF.

Artikel 19

Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, træffer Den Stående Zootekniske Komité, der er nedsat ved afgørelse 77/505/EØF ([2]), afgørelse i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i artikel 11 i direktiv 88/661/EØF ([3]).

KAPITEL IV

Afsluttende bestemmelser og overgangsbestemmelser

Artikel 20

1. Kommissionen udarbejder efter fremgangsmåden i artikel 18 et edb-system for forbindelserne mellem veterinærmyndighederne, navnlig med henblik på at lette udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i de områder, hvor der er udstedt et sundhedscertifikat eller -dokument, som ledsager dyrene og de animalske produkter, og de kompetente myndigheder på bestemmelsesstedet.

2. De regler for Fællesskabets finansielle deltagelse, der er fastsat i artikel 37 i beslutning 90/424/EØF, og som er nødvendige for gennemførelsen af dette program, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 42 i dene beslutning.

3. Efter fremgangsmåden i artikel 18 vedtager Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder relevante normer for udveksling af data og regler for så vidt angår sikkerhed i forbindelse med de udvekslede data.

([1]) EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.
([2]) EFT nr. L 206 af 12. 8. 1977, s. 11.
([3]) EFT nr. L 382 af 31. 12. 1988, s. 16.

▼B

Artikel 21

►M8 Samhandelen med de i bilag B omtalte dyr og produkter er, indtil der ◄ vedtages EF-bestemmelser, underkastet de kontrolregler, der er anført i dette direktiv, særlig reglerne i artikel 3, stk. 1, litra a), andet sætningsled, idet håndhævelsen af nationale regler med henblik på identifikation af partier dog ikke berøres heraf.

▼M8

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater de betingelser og regler, som gælder for samhandelen med de i stk. 1 omhandlede dyr og produkter.

▼B

Kommissionen fastsætter efter fremgangsmåden i artikel 17 de nødvendige foranstaltninger med henblik på at udarbejde en datamatiseret oversigt over de i stk. 2 nævnte betingelser.

Kontrolreglerne for de i bilag A omhandlede dyr og produkter udvides til at omfatte dyr og animalske produkter, som endnu ikke er omfattet af dette bilag, når der vedtages harmoniserede regler for samhandelen med dem. ►M8 ——————— ◄

▼M8

Artikel 22

1. Medlemsstaterne meddeler efter en harmoniseret formular Kommissionen de væsentligste oplysninger om den kontrol, der foretages i henhold til dette direktiv.

2. Kommissionen gennemgår i Den Stående Veterinærkomité de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1. Den kan vedtage passende foranstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 18.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder hyppigheden af fremsendelsen af oplysninger, den formular, der skal anvendes, og oplysningernes art, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 18.

▼M6

Artikel 23

Rådet foretager på grundlag af en rapport fra Kommissionen ledsaget af eventuelle forslag, som det træffer afgørelse om med kvalificeret flertal, en fornyet gennemgang af:

— artikel 10 og artikel 5, stk. 2, litra a), inden den 1. januar 1993,

— de øvrige bestemmelser i dette direktiv inden den 1. januar 1996.

▼M8

Artikel 24

Indtil den 31. december 1992 kan medlemsstaterne for at muliggøre en gradvis iværksættelse af kontrolordningen i dette direktiv under transporten foretage:

— kontrol med dokumenter for dyr og produkter, der er omhandlet i bilag A og B, eller som er indført for tredjelande

— dyrlægekontrol, ved stikprøver og uden forskelsbehandling, med de dyr og produkter, der er omhandlet i bilag B.

▼B

Artikel 26

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme

i) artikel 10 i nærværende direktiv og artikel 9 i direktiv 89/662/EØF to måneder efter meddelelsen af dette direktiv

▼M6

ii) de øvrige bestemmelser i nærværende direktiv den 1. juli 1992.

▼**M6**

▼**B**

Artikel 27

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼**M10**

BILAG A

KAPITEL II

VETERINÆRBESTEMMELSER

Del 1

— Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin (EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 1977/64).

— Rådets direktiv 88/407/EØF af 14. juni 1988 om fastsættelse af de veterinærpolitimæssige krav i forbindelse med handelen inden for Fællesskabet med frosset tyresæd og indførsel heraf (EFT nr. L 194 af 22. 7. 1988, s. 10).

— Rådets direktiv 89/556/EØF af 25. september 1989 om fastsættelse af veterinærpolitimæssige betingelser i forbindelse med handel inden for Fællesskabet med embryoner af tamkvæg samt med indførsel heraf fra tredjelande (EFT nr. L 302 af 19. 10. 1989, s. 1).

— Rådets direktiv 90/426/EØF af 26. juni 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for enhovede dyrs bevægelser og indførsel af enhovede dyr fra tredjelande (EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 42).

— Rådets direktiv 90/429/EØF af 26. juni 1990 om fastsættelse af dyresundhedsmæssige krav i forbindelse med handelen inden for Fællesskabet med ornesæd og indførsel heraf (EFT nr. L 224 af 18. 9. 1990, s. 62).

— Rådets direktiv 90/539/EØF af 15. oktober 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande (EFT nr. L 303 af 31. 10. 1990, s. 6).

▼**M11**

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum (EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1).

▼**M10**

— Rådets direktiv 91/67/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for afsætning af akvakulturdyr og -produkter (EFT nr. L 46 af 19. 2. 1991, s. 1).

— Rådets direktiv 91/68/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder inden for Fællesskabet (EFT nr. L 46 af 19. 2. 1991, s. 19).

— Rådets direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF (EFT nr. L 340 af 11. 12. 1991, s. 17).

Del 2

Rådets direktiv 92/65/EØF af 13. juli 1992 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF (EFT nr. L 268 af 14. 9. 1992, s. 54).

— For så vidt angår patogener:

Rådets direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, kapitel I, til direktiv 89/662/EØF og, for så vidt angår patogener i bilag A, kapitel I, del I, til direktiv 90/425/EØF.

KAPITEL II

ZOOTEKNISKE BESTEMMELSER

— Rådets direktiv 77/504/EØF af 25. juli 1977 om racerent avlskvæg (EFT nr. L 206 af 12. 8. 1977, s. 8).

— Rådets direktiv 88/661/EØF af 19. december 1988 om zootekniske normer for avlssvin (EFT nr. L 382 af 31. 12. 1988, s. 36).

— Rådets direktiv 89/361/EØF af 30. maj 1989 om racerene avlsfår og -geder (EFT nr. L 153 af 8. 6. 1989, s. 30).

— Rådets direktiv 90/427/EØF af 26. juni 1990 om zootekniske og genealogiske betingelser for samhandlen inden for Fællesskabet med enhovede dyr (EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 55).

▼**M10**

— Rådets direktiv 91/174/EØF af 25. marts 1991 om de zootekniske og genealogiske betingelser for handel med racerene dyr (EFT nr. L 85 af 5. 4. 1991, s. 37).

▼**M10**

BILAG B

DYR OG PRODUKTER, DER IKKE ER OMFATTET AF HARMONISERING, MEN SOM FOR SÅ VIDT ANGÅR SAMHANDEL VIL BLIVE UNDERKASTET KONTROL I HENHOLD TIL DETTE DIREKTIV

KAPITEL I

Veterinærbestemmelser — Andre levende dyr, som ikke er opført i bilag A, kapitel I.

KAPITEL II

Veterinærbestemmelser — Sæd, æg og embryoner, der ikke er opført i bilag A, kapitel I.

▼B

BILAG C

LISTE OVER SYGDOMME OG EPIZOOTIER, DER ER OMFATTET AF HASTEFORANSTALTNINGER MED OMRÅDERESTRIKTIONER (MEDLEMSSTATER, REGIONER ELLER DISTRIKTER)

— Mund- og klovesyge
— Klassisk svinepest
— Afrikansk svinepest
— Blæreudslæt hos svin (SVD)
— Newcastledisease
— Kvægpest
— Pest hos mindre drøvtyggende dyr
— Vesikulær stomatitis
— Bluetongue
— Hestepest
— Viral hestencephalitis
— Teschenersyge
— Fjerkræinfluenza
— Fåre- og gedekopper
— Lumpy skin disease
— Rift Valley fever
— Oksens ondartede lungesyge